

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. A. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz stażu pracy wynoszącego 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 1 kwietnia 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. ze względów formalnych, gdyż brak jest informacji o ewentualnych okresach nieskładkowych w trakcie zatrudnienia w PHU (...).

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 24 lata, 10 miesięcy, 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja – k. 25 plik I akt ZUS/

Wnioskodawca A. M. uznał w/w decyzję za krzywdzącą i wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury w szczególnych warunkach.

/odwołanie – k. 2 – 5/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podając te same argumenty co w zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 6/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. M. urodził się (...)

/bezsporne/

W dniu 18 września 2015 r. ubezpieczony złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 – 8 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 28 października 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. A. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze oraz stażu pracy wynoszącego 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 1 kwietnia 1998 r. do 31 grudnia 1998 r. ze względów formalnych, gdyż brak jest informacji o ewentualnych okresach nieskładkowych w trakcie zatrudnienia w PHU (...).

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 24 lata, 10 miesięcy, 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych.

/decyzja – k. 25 plik I akt ZUS/

Następnie decyzją z dnia 3 grudnia 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. odmówił M. A. prawa do emerytury. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawca na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udowodnił 15 lat zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Organ rentowy do pracy w szczególnych warunkach nie uwzględnił okresu zatrudnienia od 1 kwietnia 1998 r. do 31 grudnia 1998 r., ponieważ ubezpieczony zajmował stanowisko łączone mechanik – kierowca, ponadto w świadectwie pracy wystawionym w dacie zwolnienia tj. 11 września 1999 r. pracodawca w pkt 8 zaznaczył, że ubezpieczony nie wykonywał pracy w szczególnych warunkach.

Wnioskodawca udokumentował ogólny staż pracy w wymiarze 25 lat, 7 miesięcy, 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 7 lat, 3 miesiące i 28 dni.

/decyzja – k. 28 plik I akt ZUS/

Wnioskodawca w okresie od 12 listopada 1973 r. do 31 stycznia 1978 r. był zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) – Zakład nr (...) w Ł. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy handlowego.

/świadczenie pracy – k. 3 plik II akt ZUS/

Ubezpieczony w w/w przedsiębiorstwie pracował jako kierowca samochodów ciężarowych. Jeździł starem 20, 25, 28 oraz 200. Nie jeździł mniejszymi samochodami. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Ubezpieczony pracował nawet po 16 godzin na dobę.

/zeznania świadka E. J. – k. 34 – 35, zeznania M. S. – k. 35/

Ubezpieczony w okresie od 8 marca 1993 r. do 31 maja 1996 r. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy w (...) Sp. z o.o. w B..

/świadczenie pracy – k. 10 plik II akt ZUS/

Wnioskodawca podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako kierowca autobusu. Przewoził ludzi. Jako kierowca autobusu pracował zarówno w S. jak i w B..

/zeznania świadka J. G. – k. 34, zeznania świadka K. K. – k. 34/

Wnioskodawca A. M. był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy – mechanika w Przedsiębiorstwie Handlowo Usługowym (...) w K. w okresie od 1 kwietnia 1998 r. do 11 września 1999 r.

/świadczenie pracy – k. 19 plik II akt ZUS/

Zakład pracy – Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) wystawił wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach, z którego wynika, że podczas zatrudnienia w okresie od 1 kwietnia 1998 r. do 11 września 1999 r. ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony wymienionym w wykazie A dziale VIII, poz. 2 (Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wykonywania prac w szczególnych warunkach (Dz.U. Nr 8, poz. 43).

/świadczenie pracy w szczególnych warunkach – k. 31, akta ZUS/

Wnioskodawca posiada prawo jazdy kategorii B/C/D/BE/CE/DE, z którego wynika, że prawo jazdy:

- na prowadzenie pojazdów powyżej 3,5 tony (C) posiada od 22 października 1973 r.,

- na prowadzenie autobusów (D) posiada od 12 marca 1979 r.

/zaświadczenie – k. 33, protokół rozprawy – k. 34/

Obecnie wnioskodawca nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego.

/bezsporne/

Wnioskodawca udokumentował staż pracy w wymiarze 25 lat, 7 miesięcy, 12 dni okresów składkowych i nieskładkowych, w tym staż pracy w szczególnych warunkach wynoszący 7 lat, 3 miesiące i 28 dni.

/wyliczenia ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonych dowodów zarówno w postaci dokumentów, jak i osobowych źródeł dowodowych w postaci zeznań wnioskodawcy oraz świadków. Zgromadzonym dowodom Sąd dał wiarę. Zeznania świadków – osób niezainteresowanych rozstrzygnięciem sprawy na korzyść którejkolwiek ze stron, a jednocześnie pracowników tych samych zakładów w tym samym czasie co wnioskodawca, nie budzą wątpliwości przy ocenie ich wiarygodności, nie są wzajemnie ze sobą ani z treścią załączonych do akt sprawy dokumentów sprzeczne, wzajemnie ze sobą korespondują. W ocenie Sądu zeznania świadków oraz świadectwa pracy w szczególnych warunkach ubezpieczonego potwierdzają jednoznacznie, że ubezpieczony pracował jako kierowca samochodów ciężarowych powyżej 3,5 tony w w/w spornych okresach oraz jako kierowca autobusu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie i jako takie skutkuje zmianą zaskarżonej decyzji.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1440 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Stosownie do treści art. 32 ust. 1 w/w ustawy, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 1 stycznia 1949 roku, będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2 – 3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Według treści § 3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany wykaz wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 i 2 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997 r. II UKN 417/97 – (...) i US (...) i wyrok SN z 15.11. 2000 r. II UKN 39/00 Prok. i Prawo (...)).

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, iż wnioskodawca spełnia przesłanki ustawowe co do wieku – ukończył 60 rok życia oraz lat okresów składkowych i nieskładkowych. Skarżący nie jest członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego. W ocenie Sądu wnioskodawca spełnia również warunek co do posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, iż wnioskodawca pracował na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony w pełnym wymiarze czasu pracy w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 12 listopada 1973 r. do 31 stycznia 1978 r., w Przedsiębiorstwie Handlowo – Usługowym (...) M. C. w K. oraz pracował na stanowisku kierowcy autobusu w pełnym wymiarze czasu pracy w (...) Sp. z o.o. w B..

Pracę kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w pkt 2 działu VIII praca kierowców samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony, jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Pracę kierowcy autobusu zaliczyć należy do prac w warunkach szczególnych.

Analiza treści wykazu A do powołanego rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. wskazuje, że wymieniona w pkt 2 działu VIII praca kierowców autobusów o liczbie miejsc powyżej 15, jest pracą w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Stosownie do § 2 ust. 1 okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. W myśl § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

Regulacja § 2, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała Sądu Najwyższego z 27 maja 1985 r. sygn. III UZP 5/85, uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na okoliczność pracy wykonywanej przez wnioskodawcę w szczególnych warunkach dopuścił dowód z dokumentów i z zeznań świadków.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych uznał, że skarżący nie udowodnił okresu pracy 15 lat w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu wnioskodawca wykazał w przedmiotowym postępowaniu, że w Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w okresie od 12 listopada 1973 r. do 31 stycznia 1978 r., w Przedsiębiorstwie Handlowo – Usługowym (...) M. C. w K. oraz w (...) Sp. z o.o. w B. wykonywał pracę w szczególnych warunkach.

Świadkowie oraz wnioskodawca zgodnie podali, że podczas zatrudnienia w w/w firmie Przedsiębiorstwie (...) w Ł. w w/w spornych okresach wnioskodawca pracował jako kierowca samochodu ciężarowego powyżej 3,5 tony. Nie jeździł mniejszymi samochodami. Jeździł starem 20, 25,28 oraz 200. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca pracował nawet 16 godzin.

Świadkowie zgodnie zeznali, że podczas zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w B. wnioskodawca pracował jako kierowca autobusu. Przewoził ludzi. Była to praca w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ze świadectwa pracy w szczególnych warunkach wystawionego przez Przedsiębiorstwo – (...) – Usługowe (...) wynika, że ubezpieczony podczas zatrudnienia w w/w zakładzie pracy cały czas pracował w szczególnych warunkach jako kierowca samochodów ciężarowych o ciężarze całkowitym powyżej 3,5 tony.

W tym stanie faktycznym, zdaniem Sądu okres zatrudnienia skarżącego na stanowisku kierowcy w w/w zakładach pracy w spornych okresach w pełnym wymiarze czasu pracy jest pracą w szczególnych warunkach.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie wnioskodawca w sposób niewątpliwy wykazał przed Sądem, że przepracował ponad 15 lat w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Wnioskodawca spełnia także wszystkie pozostałe wymagane przepisami prawa przesłanki, zarówno w zakresie stażu pracy oraz nie bycia członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego jak i wieku.

Na mocy art. 129 ust. 1 ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Wnioskodawca złożył wniosek w dniu 18 września 2015 r., w dniu 7 października ukończył 60 lat, zatem prawo do emerytury należało wnioskodawcy przyznać od dnia 8 października 2015 r.

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć organowi rentowemu, wypożyczając akta rentowe.

K.K.-W.